

HRVATSKA RIČ

Ona je Riječ u službi,
v Gorju Reč i bije ka bič
i brani nas od svi tužbi –
o, ta mila hrvatska Rič.

Mater mi je moja dala
s prvin kapljan svoga mlika
pa živ plovin – Bogu vala –
kroz virove krški rika.

Grebe granje: nju i mene,
voda buja, stina siče,
al kroz krvcu svake vene
ona: moli, ljubi, više...

I smije se, vrišti, plače...
Ma kad nikor trun je maća¹,
uvis skače – zbori jače –
o, ta draga Rič domaća.

Ja san ulje za njen venjer.
Ona gori, ona grije...
I slavin je i slovin jer
Rič hrvatska sveta mi je.

¹ *Maćati* je tal. podrijetla, a znači „zaprljati, ostaviti mrlju”.

Ja je nikon ne dan krivit –
ne more se to opisat.
Brez nje ne bi moga živit –
brez nje ne bi moga disat!

Brez nje Hrvat bi bi sirot' –
ka kad umre mater, ćaća...
Njon za darak dajen život,
jer ona je Rič domaća.

Majčinin se kunen mlikon –
njon na branik uvik sta' ću.
Da j' utrne, ne dan nikon –
otu lipu Rič domaću!

Ona svitli, ona kudri²,
ona brani, ona budi...
I ne traži za to plaću!
Nju čuvaju samo mudri!
O, budimo mudri ljudi
i čuvajmo Rič domaću!

Ante Nadomir Tadić Šutra

U Zadru 26. lipnja 2021., uoči završetka 15. *Domaće riči*

² *Kudriti* dij. „pomno motriti i oslušivati”.